

precum și din pricina harului Duhului Sfânt care e prezent în chip nevăzut pururea în ea, dar în chip deosebit mai cu seamă la vremea Sfintei Liturghii, care preface și preschimbă pe fiecare din cei ce se află de față; îl remodelează [rezidește] în ceva ce e mai dumnezeiesc, pe măsura lui însuși (chiar dacă el însuși nu simte aceasta, în cazul în care este încă dintre cei prunci după Hristos și nu poate vedea în adâncul celor ce se petrec); și pune în lucrare în el harul mântuirii arătat prin fiecare din simbolurile dumnezeiești săvârșite; prin intrarea în biserică harul aduce lepădarea necredinței, sporirea credinței, micșorarea răutății, sporirea virtuții, ștergerea

neștiinței, adăugirea cunoașterii. Prin rugăciunea prin care ne învrednicim să numim pe Dumnezeu „Tată” aduce prea adevărata înfiere în harul Duhului Sfânt. Prin „Unul Sfânt” și cele următoare aduce harul unificator și intimitatea cu Dumnezeu Însuși. Iar prin Sfânta Împărtășire a preacuratelor și de viață făcătoarelor Taine, aduce comuniunea și identitatea potrivit participării primite prin asemănare cu El, prin care omul se învrednicește să se facă din om Dumnezeu.

Sursa: **Sfântul Maxim Mărturisitorul**, *Mistagogia*, Editura Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2017

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 1 februarie	18:00	PRIVEGHERE: Vecernia, Litia și Utrenia
Marți 2 februarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Întâmpinarea Domnului
Joi 4 februarie	18:00	Cateheză: CĂSĂTORIA (Partea I)
Sâmbătă 6 februarie	18:00	Vecernia
Duminică 7 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

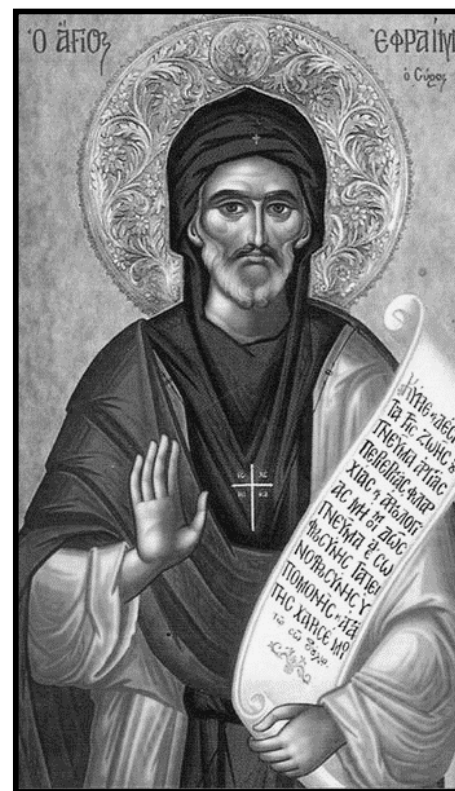
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Bărbatul neîncercat este întru toate nepriceput.”

— Gheron Iosif

Nr. 375 / 31 ianuarie 2021

SFÂNTUL
EFREM SIRUL

† 28 IANUARIE

306 – 373

PENTRU DRAGOSTE

Bine a zis Domnul: „Că jugul Meu este ușor”. Căci ce greutate sau ce osteneală este a ierta fratelui greșalele cele ușoare, și de nimic vrednice, ca să se ierte ale sale și să se îndrepteze degrab și în scurtă vreme? Nu a cerut Hristos: „Aduceți-Mi bani, sau viței, sau țapi, sau post, sau priveghere”, ca să zici, că nu am sau nu pot. Ci ceea ce este ușor, și lesnicios, și scurt, aceasta a poruncit-o, zicând:

„Tu iartă fratelui tău greșalele lui, și Eu îți iert ție pe ale tale; și tu adică numai ierți, nimic dăruindu-i; iar Eu îți dau și iertare, și vindecare, și Împărăția. Atunci îți primesc și darul tău când te împaci cu cel ce te vrăjmășește pe tine, când nu ai vrajbă asupra cuiva, când soarele nu apune întru mânia ta. Când către toți ai pace și dragoste, atunci rugăciunea ta este bine primită, și prinosul tău bine plăcut, și casa ta

blagoslovită, și tu ești fericit. Iar dacă tu nu te împaci cu fratele tău, cum cauți iertare la Mine? Îmi calci cuvintele și ceri iertare? Eu, Stăpânul tău, îți poruncesc și nu iei aminte, și tu, robul, cum îndrăznești să-Mi aduci rugăciune, sau jertfă, sau pârgi, având vrajbă asupra cuiva? Că precum tu îți întorci de către fratele tău fața, așa și Eu de la rugăciunea ta, și de la darul tău Îmi voi întoarce ochii.”

Cum oare va primi Dumnezeu rugăciunea ucigașului sau darurile, dacă nu se va pocăi mai-nainte, după cum cere cuvântul? Dar poate, desigur, îmi vei zice: „Eu nu sunt ucigaș”. Însă eu îți voi arăta că ești ucigaș, iară mai vârtos Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu (Teologul) te va mostra pe tine zicând: „*Tot cel ce urăște pe fratele său, ucigaș de om este*”. Deci, dar iubii mei frați, nimic să nu cinstim mai mult, decât să ne sânguim a câștiga dragostea cea desăvârșită. Nimeni să nu aibă ceva asupra cuiva, nimeni să nu răsplătească cuiva rău pentru rău. „*Soarele să nu apună întru mânierea voastră*”. Ci să lăsăm datornicilor noștri toate, și dragostea spre noi să o tragem. Că aceasta acoperă mulțimea de păcate. Că ce folos este, fiilor, dacă cineva le-ar avea pe toate, iar pe dragostea care îl mântuiește nu o are?

Deci, acestea auzindu-le, cu frică și cutremur să lucrăm mântuirea noastră, neîngreuindu-ne și nesupărându-ne unii pe alții. Că întru acestea binevoiește Domnul. Pentru că vrăjmașul nu se liniștește întinzându-și cursele și lațurile sale. Deci, se cuvine ca și noi să nu ne lenevim către dragostea cea între noi unii către alții. Că puternic este Dumnezeu să zdrobească cursele diavolului, și pe noi să ne izbăvească de lucrarea cea rea a lui.

Sursa: **Sfântul Efrem Sirul**, *Cuvinte și învățături*. Cartea a treia, Editura Bunavestire, 2013

PATRIARHUL JUSTINIAN MARINA

1901 – 1977

DESPRE SLUIREA MIRENILOR ÎN BISERICĂ

Dacă ne referim numai la trecutul Bisericii Ortodoxe Române, vom constata cu deosebită satisfacție că, în cadrul ei, a existat întotdeauna o colaborare armonioasă între ierarhi, preoți și mireni, care a dat roade de mare folos atât în viața Bisericii, cât și a poporului nostru. Ierarhii și preoții au stat în tot trecutul nostru și în toate momentele hotărâtoare ale istoriei noastre alături de popor, iar

mirenii au fost mădulare vii și apărători vajnici ai credinței strămoșești. Ierarhii și preoții Bisericii noastre nu au căutat niciodată să se dispenseze de colaborarea mirenilor, pentru că n-au urmărit niciodată scopuri de dominație, ci numai de slujire a Bisericii și poporului, potrivit învățaturii Mântuitorului Hristos, Care a zis: „*Știți că ocârmuitoarii neamurilor domnesc peste ele și cei mari stăpânesc. Nu tot așa va fi între voi, ci care între voi va vrea să fie mare să fie slujitorul vostru. Și care între voi va vrea să fie întâiul să vă fie vouă slugă, după cum și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca să slujească El*”. (Matei 20, 25-28). De aceea, și astăzi, credincioșii mireni, alături de ierarhi și preoți, sunt chemați să aducă o contribuție importantă în lucrarea de împlinire a misiunii Bisericii noastre.

Mirenii pot să-și aducă aportul lor la păstrarea neștirbită și la răspândirea dreptei credințe în familiile lor și în mediul lor creștin, ca și la trecerea ei într-o viață pilduitoare din punct de vedere moral și social. Chiar și cu privire la latura sfințitoare pe care o îndeplinesc ierarhii și preoții, nu se poate vorbi de o înlăturare a credincioșilor mireni, pentru că din înseși rugăciunile și ecteniile pe

care le rostesc slujitorii Bisericii și din răspunsurile pe care le dau credincioșii, din toată viața liturgică se desprinde o colaborare folositoare pentru întreaga Biserică. Dar, prin atribuțiile fixate de statut și de regulamentele noastre bisericești, credincioșii mireni, împreună cu ierarhii și preoții, au rezervate ca obiective speciale problemele cu caracter economico-administrativ: îngrijirea și înfrumusețarea lăcașurilor de cult, restaurarea și conservarea în cele mai bune condiții a monumentelor istorice-bisericești, buna păstrare și punerea în valoare a comorilor de artă bisericească, înzestrarea bisericilor.

Sursa: **Patriarhul Justinian Marina**, *Îndemnări pastorale*, Editura Cuvântul Vieții, 2017

SFÂNTUL MAXIM MĂRTURISITORUL

† 21 IANUARIE

580 – 662

DESPRE SFÂNTA LITURGHIE

Tot creștinul să se afle des în Sfânta Biserică a lui Dumnezeu. Să nu lipsească vreodată de la Sfânta Liturghie săvârșită în ea din pricina Sfinților Îngeri care sunt în ea și îi scriu de fiecare dată pe cei ce intră și se înfățișează lui Dumnezeu și care fac rugăciuni pentru ei;